

dem Byrden. Derfor har jeg kunnet gaa med til den nye Fordelingsregel, og derfor har jeg ogsaa kunnet tiltræde den Form for direkte Statsstøtte, som er indsat i Ændringsforslag Nr. 27, 2det Stykke, til Erstatning for det Forslag om Fordeling af 5 Mill. Kr. til Kommunerne til Lettelse af Aldersrentebyrden, som blev stillet i Folketinget og dær tiltraadt af mig. Jeg har den Tro, at med den ændrede Refusionsregel og med den direkte Støtte, som gennem de halvanden Million i de første 3 Aar og 1 Million aarlig i de næste to Aar vil tilflyde Kommunerne, vil i saadanne Kommuner, hvor Udgifterne ved Overgangen fra Alderdomsunderstøttelse til Aldersrente bliver særlig byrdefulde, en betydelig Hjælp kunne ydes.

Jeg skal, som sagt, i øvrigt ikke komme ind paa Ændringsforslagene, som den ærede Ordfører har motiveret. I mine Øjne er adskillige af dem Forbedringer og andre af dem af den Beskaffenhed, at de paa en klarere og mere præcis Maade, end Tilfældet tidligere var, udtrykker det, som det har været Hensigten at sige i Loven.

Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) var meget utilfreds med det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 9 til § 5, 1ste Stykke, og mente, at dette vilde komme til at betyde et væsentligt Tilbageskridt. Jeg ser dog ikke, at der i denne Ændring egentlig ligger anden Forandring af Lovforslaget end den, der udtrykkes ved, at der nu skal foreligge Indstilling fra en Læge, for at disse Særydelser kan præsteres, og det kan jeg slet ikke tænke mig, at det ærede Medlem skulde have noget særligt imod. Nu siger det ærede Medlem nok, at han mener, at Kommunalbestyrelsens Indsigt med Hensyn til, hvad der skal ydes i Sygdomstilfælde, og hvornaar der skal ydes, er større end Lægens. Ja, det kan det ærede Medlem jo have Lov til at mene. Det er muligt, at der findes Kommunalbestyrelser, som besidder en saadan Indsigt, men jeg skulde dog tro, at den Læge, der tilser den syge, har en Mulighed for at bedømme, hvad der skal ydes vedkommende som Særhjælp eller Særpleje, som Kommunalbestyrelsen som Regel ikke har, og det er dog i alle andre Forhold gennem Lægens Erklæring, man skaffer konstateret Trangen hos den syge til Særhensyn. Derfor synes jeg, at de Ord, som det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds brugte om denne Ændring og om den Tendens, der ligger deri, i Virkeligheden er alt for stærke.

Udover dette skal jeg indskrænke mig til at omtale Ændringsforslag Nr. 28, som

er stillet af det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller), og Ændringsforslaget, stillet udenfor Betænkningen af det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Thomas Larsen) og det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Kloppenborg-Skrumsager). Begge disse Ændringsforslag angaar Overgangen fra den vederlagsfri Alderdomsstøtte til en Folkeforsikring. Det er rigtigt, som det ærede 10de Medlem for 6te Kreds sagde, at jeg ved Behandlingen af Lovforslaget i det høje Folketing har udtalt mig om denne Sag og givet Udtryk for min Sympati for Folkeforsikringstanken. Jeg tror sikkert, at hvis vi skulde gaa til Løsning af denne Opgave paa bar Bund, hvis vi ikke havde en 30-aarig Udvikling at se tilbage paa, vilde Opgaven blive løst gennem en Folkeforsikring med Støtte fra Stat og Kommune. Derom nærer jeg ingen Tvivl. Men paa den anden Side mener jeg rigtignok, at hele denne 30-aarige Udvikling maa man ikke ganske se bort fra. Den har igennem de Brydninger, som har fundet Sted med Folkeforsikringstanken som Centrum, ført til, at de politiske Partiers Flerhed i hvert Tilfælde har udtrykt Tilslutning til Tanken om at blive staaende ved den vederlagsfrie Alderdomsstøtte efter det Princip, som er nedlagt i Alderdomsunderstøttelsesloven. Det hindrer dog naturligvis ikke, at det hele Spørgsmaal paa ny tages op til Undersøgelse. Jeg mener ikke, at der er nogen som helst Grund til at lade denne Undersøgelse strække sig til hele det teoretiske Grundlag, paa hvilket Folkeforsikringstanken skal hvile. Dette er i den sidste Menneskealder nøje undersøgt og udviklet gennem en Række omfattende videnskabelige og tekniske Undersøgelser, og et værdifuldt Bidrag dertil er givet af de forsikringskyndige, som sad i den tidligere nedsatte Invaliditets- og Alderdomskommission. Der foreligger dær, tror jeg, et Materiale, som er fuldt ud tilstrækkeligt til Bedømmelsen af de rent forsikringstekniske Følger, som et saadant Forslag vilde faa, og det rent forsikringstekniske Grundlag, paa hvilket det skal hvile. Men de Vanskeligheder, som man den Gang under Kommissionsbehandlingen og ved Betænkningens Afgivelse særlig stødte paa, var selve Tankens Udførelse i Praksis, og ærede Medlemmer vil jo vide, at den Kritik, der blev rettet mod Folkeforsikringstanken, saavel medens Kommissionen sad, som efter at den havde afgivet sin Betænkning, koncentreredes ikke i en Kritik af det forsikringstekniske Grundlag og den rent videnskabelige Basis for hele denne Tankes Ud-